

[Inger Stilling Pedersen]

gør, kan komme til at ødelægge andre ting. Når jeg i biologitimen i skolen skulle undervise i biologi, var det sådan set meget nemt at finde eksempler på, hvordan vi mennesker skaber noget, men samtidig kommer der nogle problemer, som vi hidtil ikke har kendt, fordi den ting, vi nu udrydder, har holdt de andre i ave. Og sådan er det: med mange af de ting, vi laver, kan vi komme til at skabe meget, meget store problemer for os selv, fordi den balance i naturen, som skulle være der, og som var forudsætningen, den ødelægger vi.

Derfor er det så uhyre vigtigt, at vi ikke bare ukritisk ser på det, men at vi hele tiden har for øje: hvad er det, vi gør? Og hvad er formålet med det, vi gør? Hvor langt kan vi tillade os at gå, uden at vi ødelægger det oprindelige?

Men selvfølgelig er der også ting, der er givet os mennesker, for at vi kan bruge dem. Den teknik, vi får, kan bruges, men vi ved også, at ny teknologi kan bruges både til godt og ondt. Det ved vi alle; der er nok ingen, der er i tvivl om det. Derfor er det vigtigt, at vi tager positivt mod det, som gives menneskeheden til at forbedre vilkårene, men at vi er kritiske over for det, det kan ødelægge.

Kristeligt folkeparti er tilfreds med, at miljøministeren har givet tilsagn om en lovgivning, og vi er også glade for, at man vil samarbejde med industrien og de berørte parter. Vi tror, det er meget, meget vigtigt, at vi gør det. Jeg har i samtaler med folk ude på virksomheder aldrig mødt afvisning af disse ting, men tværtimod har man sagt: bare vi kan få nogle klare linjer, så vi ved, hvad vi har at rette os efter, så har vi mulighed for at efterleve det.

Vi håber altså også, at denne debat må medvirke til, at vi får et arbejde i gang til gavn for os alle sammen.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Den debat, der her føres, glæder mig umådelig meget. Jeg vil gerne takke ordførerne for stor forståelse for mulighederne og for problemerne i forbindelse med gensplejsning, for mig forekommer det, at vi står over for en udvikling, der i allerhøjeste grad kræver mod, kræver indsigt, stor ansvarlighed og høj etisk standard. Alle disse områder er trukket

frem her i debatten, og med den enighed, der ligger i hovedsigtet, plus de varianter, der er kommet frem til forbedring, tror jeg, vi kan nå et virkelig godt resultat.

Hver af ordførerne har været inde på specifikke områder, hvoraf jeg skal trække lidt frem.

Hr. Rahbæk Møller var inde på spørgsmålet om den ernæringsmæssige kvalitet, som manglede i mit svar. Fru Inger Stilling Pedersen berørte det samme, og fru Ingerlise Koefoed ligeså. Jeg vil godt minde om, at folketinget jo i maj 1984 vedtog en beslutning om gennemførelse af en ernæringspolitik. På levnedsmiddelområdet administreres der i dag i overensstemmelse med den ernæringspolitik, folketinget vedtog. Det vil naturligvis også være tilfældet, når der er tale om gensplejsning. Når jeg siger naturligvis, hænger det sammen med, at der er ernæringsmæssige aspekter, vi skal overveje. Det er der også ved de traditionelle metoder, som anvendes i planteavlen i dag. Der kan i dag fremavles sorter af helt almindelige produkter som f.eks. tomater, hvor næringsindholdet er drastisk forskelligt fra det, vi er vant til.

Hvis visse uheldige sorter skulle vinde stor udbredelse, kan man ikke se bort fra, at der allerede i dag kan opstå ernæringsproblemer for visse befolkningsgrupper. Det er baggrunden for, at levnedsmiddelstyrelsen for nogle år siden etablerede et overvågningssystem, hvor man følger næringsstofindholdet i de vigtige levnedsmidler. Med indførelse af gensplejsning vil udviklingen af nye sorter sandsynligvis gå endnu hurtigere og være mere gennemgribende, end vi hidtil har kendt det. Det var jo også det, fru Anne Grete Holmsgård var inde på.

Hvis befolkningens ernæring skal sikres, vil det være nødvendigt, at forskerne medtager ernæringsmæssige kriterier i avlsarbejdet. Man gør det allerede i dag for foderplanternes vedkommende, men sjældent, når det gælder levnedsmidler.

Så har man været inde på et problem, som jeg synes det er nødvendigt vi prøver at få en afklaring af, nemlig spørgsmålet om godkendelse af to virksomheder, Novo og Nordisk Gentoft. Begge sager er behandlet efter reglerne i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 om særligt forurenende virksomheder, og begge sager er efter denne lovs regler indanket til miljøstyrelsen, hvor de behandles som anke-